

[Søren P. Larsen.]

almene. Saa vidt mig bekendt, har man ikke i de 35 Aar, Loven har virket, savnet Adkomst eller haft Lejlighed til at skride ind overfor disse Forhold.

Det ærede Medlem talte ogsaa om, at Venstre ved denne sin Stilling var gaaet blankt imod Lærerforeningens Ønsker, og det ærede Medlem Hr. Vesterager talte noget om Befolkningens Ønsker. Jeg vil kun sige, at fra Befolkningens Side forekommer det mig ikke, der har lydt stærke Krav om en Forbedring af Lærerruddannelsen. Fra Lærernes Side har Kravet derimod været ført frem mangfoldige Gange. Men tager jeg f. Eks. sidste Nummer af Lærernes Medlemsblad „Folkeskolen“, Nr. 7, der udkom i Gaar, ser man ogsaa dér, at der er ikke saa lidt Betænkelighed ved at gaa den Vej, Flertallet er slaaet ind paa.

Det er en Lærer — Jens Liengaard undertegner han sig —, der vender sig mod de Betragtninger, som Viceskoledirektør Svane har fremført. Han skriver:

„Men desuden: Real- eller Præliminæreksamen er da heller ikke saa højt et Maal, at en tilsvarende Viden ikke kan naas ad privat Vej. Ja, mange vil mene, paa en bedre og sundere Maade, da mange Realskoleelever bliver skoletrætte og mister den friske Modtagelighed ved den aarelange Sidden paa Skolebænk i en Tid, da deres legemlig-sjælelige Udvikling just trængte til praktisk Virksomhed.

Saa kommer dertil, at det vilde være stor Uretfærdighed mod den Befolkning, som har langt til Realskole, og imod dem, der først i en senere Alder bestemmer sig for Lærergerning, og som tidt er de bedst egnede. Dog, det vil Hr. Svane ikke høre Tale om. Alle skal i „Uniformen“.“

Jeg skylder at tilføje, at Artiklen er vendt mod Skoledirektør Svane i Anledning af hans Krav om Præliminær- og Realeksamen.

Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen vilde gøre gældende, at den Optagelsesprøve, som vi foreslaar, vil blive ringere end den, vi har nu, og i saa Henseende henviste det ærede Medlem til det Cirkulære, som Undervisningsminister Bykov har udsendt. Jeg vil sige til det ærede Medlem saavel som til de øvrige Medlemmer, der har vendt sig mod os for vor Stilling til Optagelsesprøven, at det er rig-

tigt, at Udviklingen i de senere Aar er gaaet i den Retning, at flere og flere med Real- og Præliminæreksamen er kommet ind og har befolket vore Seminarier.

Hvis det er en Udvikling, som man er en Tilhænger af, nu vel, saa vedtager man Flertallets Ændringsforslag, og saa kan man være sikker paa, at i Løbet af et kortere Aaremaal vil de, der har Realeksamen eller en højere Eksamen, komme i afgjort Majoritet indenfor Seminariernes Elevkreds. Men hvis man ikke er en Tilhænger af det — og jeg er tilbøjelig til at mene, at den lille Ventil, som er sat ind i Lovforslaget, i Løbet af nogle Aar vil lukkes, saaledes at den ikke vil faa nogen nævneværdig praktisk Betydning —, saa skal vi fra Lovgivningsmagtens Side ikke være bange for klart at trække op, at vi er ikke Tilhængere deraf, men ønsker, man skal gaa den anden Vej, at den jævne Befolkningens Ungdom med Folkeskolen som Grundlag kan komme ind paa Seminarierne.

Jeg kan ikke begribe, at det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen ikke kan forstaa de Betragtninger, vi har gjort gældende; men det kan vel bl. a. skyldes den Omstændighed, at det ærede Medlem har været borte fra Skolegerningen i et længere Aaremaal, ellers vilde han meget vel vide, hvilke Krav man efter et Aars Forberedelse kan stille til en velbegavet Elev, for at han kan blive optaget paa et Seminarium.

Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen vendte sig mod os og spurgte, om vi ikke har lige saa mange Fag i vort Ændringsforslag, som Flertallet har i sit. Jo, men det ærede Medlem, som bl. a. ikke har sat sig mere grundigt ind i vort Ændringsforslag, end at han fuldstændig havde overset, at vi har praktisk Skolegerning med, vil jeg anbefale at se vort Ændringsforslag igennem een Gang til; det kunde maaske, nok tiltrænges, naar man kan overse dette. Og saa vil det ærede Medlem se, at vi inddeler Fagene i Hovedfag og de øvrige Fag, fordi vi vil hævde, at den Uddannelse, som Fremtidens Lærere skal have, fortrinsvis skal tage Sigte paa en Dygtiggørelse i de Fag, som alle Dage vil vedblive at være Folkeskolens Hovedfag.

Der var jo det ret interessante ved Sagens første Behandling, at man fra anden Side vilde gøre gældende, at vi forlangte